

2016 július 10

## **A minden néven felülmagasztalt Ige**

Az elmúlt napokban azon elmélkedtem, hogy mennyire életbevágó hogy hajlandóak legyünk Krisztustól tanulni. Az emberi szív rendkívüli lágyságára, alázatára van ehhez szükség.

Sok élet, azért hever romokban, és azért van tele keserűséggel, mert nem voltak készek megtérni, meglágyítani a szíveiket s odahajolni Krisztushoz mint Igéhez. Ezért nem részesültek abban a bölcsességben, amely az életükhöz, illetve életvezetésükhöz alapvetően szükséges.

A példabeszédekben a következőket olvashatjuk:

"Szeress bölcseséget, szeress eszességet; ne felejtkezzél el, se el ne hajolj az én számnak beszédétől. Ne hagyd el, és megtart téged; szeresd, és megőriz téged. A bölcsesség kezdete ez: szeress bölcseséget, és minden keresményedből szeress értelmet. Magasztald fel, és felmagasztal téged; tiszteltté tesz téged, ha magadhoz öleled." (Pld 4:5-7)

Isten akarata hogy megőrizzen, megtartsa, és tisztességet adjon a számunkra az Ő kijelentett beszéde által. Oktassa, nevelje a szívünket, metsze, gallyazza amennyiben arra van szükség. Isten vágya hogy minnél inkább odaszenteljük az életünket Beszéde megismerésére, s hogy Ő ráncba szedje életünk valamennyi területét.

Összefoglalva azt lehet mondani, hogy a legforróbb szeretettel kell szeretni Isten beszédét, hiszen ez azt jelenti, hogy Őt Magát szeretjük, tiszteljük.

Szent templomod felé hajlok, s magasztalom nevedet kegyelmedért és igazságodért; mert **minden neveden felül felmagasztalád a te beszédedet.** (Zsoltár 138:2)

Igen! Isten maga határozott úgy hogy minden név fölé magasztalja az Ő kijelentett Beszédét. Ezért imádkozom, hogy legyünk olyan bensőséges kapcsolatban Szent Szellemmel, hogy be tudjon invitálni az Igével való kapcsolat mélységébe, mely mélységben benső emberünk Krisztus értelmében, és bölcsességében részesül.

Tergulicza Eszter